

Puig del Far des de Vilanova de Sau

30 de març de 2011

Integrants: Josep Carbonell, Ricard Caussa, Pep Comas, Joan Corbera, Josep Maria Farnés, Josep Oranias, Ismael Porcar, Josep Roca, Jaume Ventura i Salvador Vilà

Distància: projectada 12'15 Km. amb altures 12'52 Km. **Desnivells:** total 387 m. Acumulat 526 m. Temps 5'22h. Cotxe: 64 Km. Josep Carbonell i Josep Oranias

Ens trobem a 2/4 de 8 als Gorcs. Els del Maresme se'ns demoren com serà costum aviat. Anem cap a la Garriga on prenem la C-17 que deixem per agafar l'eix transversal C-25 per sortir a Sant Joan de Vilatorrada i arribar-nos a Vilanova de Sau on aparcuem. Comencem a caminar prop de 3/4 de 9. Seguim les instruccions del llibre *la Flora i la Fauna de la Xarxa de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona*. Prenem l'ampla pista del GR-2, que deixem uns 20 metres abans de la cruïlla de les Tallades. A partir d'aquest moment entrem una zona boscosa. Com sigui

que ahir va fer un bon xàfec, trobem xaragalls i ens mullem amb l'aigua que cau de les branques. Per sort no ens plourà durant tot el dia, malgrat les previsions que ho anunciaven. El sender no té pèrdua. Ens dirigim a la Vileta Grossa, passem per darrera la masia, i des d'allà anem directes a dalt del grau. Trobem a mà esquerra la impressionant Roca Falconera i seguim per corriols. Agafem després una ampla pista marcada com a GR. En Ricard Caussa ens espera a la cruïlla que puja directe al cim. Passem per una balma i arribem a les 11 h. al puig del Far (832 m). Ens sorprèn la nostra bandera aguantada pel pal, que domina l'amplia vall. El dia s'ha aixecat, malgrat els núvols encara apareixen al nostres peus. Després desfem el camí, ens agrupem de nou i comencem la baixada. Prenem una ampla pista marcada com a GR i seguim fins que en Joan, en Pep i l'Ismael baixen directes pel GR-2 per un corriol del bosc. La resta seguim les

incorrectes instruccions de la guia que ens parlen d'una baixada pausada. Quan hem fet una bona part del recorregut ens adonem que anem cap a les antenes situades al cim dels Munts. Seguim avançant a l'espera de trobar un corriol que ens permeti baixar. Trobem dos excursionistes i ens informen que han vist unes pedres indicatives d'un possible camí. Davant de les po-

ques alternatives, quan les trobem iniciem el descens. Al cap d'una estona el camí comença a complicar-se. Aquest passa per trams molt dificultosos, amb pedres relliscoses i per esclatxes entre roques. Avancem molt a poc a poc. Baixem 600 metres en 1 hora 22 minuts. Per sort sense gaires sotracs, per les precaucions que prenem. Quan arribem a baix trobem un cartell que anuncia el trencall com a camí de l'esquei. Segons el diccionari un esquei és *una esquerda, obertura més o menys estreta i profunda en la roca*. Després prenem una ample pista que ens porta a l'aparcament. Quan hi arribem a les 2 hores tocades, ens comenten els components de l'altra colla que fa 1 hora i ½ que han arribat. Evidentment hem fet una gran volta i hem passat per corriols molt dificultosos. Després decidim anar a dinar a ca l'Arumí de Santa Eugenia de Berga. Hi anem per camins rurals sense asfaltar, que ens fa superar un tram molt

enfangat. El dinar compleix les expectatives i decidim que la propera setmana anirem al Puig Estela des de Pardines. Sortirem a les 7 dels Gorcs.

Text: Josep Maria Farnés
Fotografies: Josep Carbonell i Joan Corbera

